

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget har til formål at mindske risikoen for, at pædofile søger optagelse i de frivillige børne- og unge-organisationer.

I begyndelsen af oktober måned 2000 fremlagde forskningsmedarbejder og speciallæge Karin Helweg-Larsen fra Statens Institut for Folkesundhed rapporten: »Seksuelle overgreb mod børn i Danmark«.

Rapportens konklusion bekræfter manges bange anelser – nemlig at det reelle tal for seksuelle overgreb mod børn og unge overstiger politiets anmeldelsestal, som »kun« viser, at én promille af børn under 15 år udsættes for seksuelle overgreb i løbet af deres barndom.

Tidligere undersøgelse peger således på, at omkring 14 pct. af den kvindelige befolkning har været udsat for seksuelle overgreb eller tilnærmelser under barndommen. (Kilde: Leth I, et al. Seksuelle overgreb mod børn og unge. Nordisk Psykologi 1988).

På baggrund af de seneste års afsløringer af seksuelle overgreb i børneinstitutioner er flere kommuner i stigende omfang begyndt at indhente straffeattester på personer, som søger ansættelse i kommunale institutioner, der arbejder med børn og unge. Formålet er naturligvis at undgå at ansætte personer, hvis straffeattest indeholder tidligere domme og afgørelser for seksuelt misbrug af børn. Den øgede kontrol med disse ansøgere er efter forslagsstillernes opfattelse overordentlig positivt, men forslagsstillerne frygter, at den øgede kontrol vil kunne medvirke til, at pædofile i stigende omfang vil søge over i de frivillige børne- og unge-organisationer.

Disse frivillige organisationer såsom idrætsforeninger, spejderbevægelser og lignende har dog ikke en tilsvarende mulighed for effektivt at kontrollere, om de frivillige ledere, som organisationen overvejer at optage i foreningen, tidligere er straffet for pædofili.

Reglerne om videregivelse af oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister findes i Justitsministeriets forskrifter af 13. december 1991 med senere ændringer for Det Centrale Kriminalregister. Kapitel 5 og 6 i disse forskrifter handler om registrerede personers adgang til oplysninger om sig selv og om videregivelse

af oplysninger til private m.v. (kaldet private straffeattester), mens kapitel 8 indeholder regler om videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder (kaldet offentlige straffeattester).

Forslagsstillerne ønsker, at de frivillige foreninger på samme måde som de kommunale børneinstitutioner får mulighed for at indhente en straffeattest på de personer, som søger optagelse som frivillig leder i foreningen. Denne straffeattest bør dog ikke være en fuldstændig udskrift af afgørelsesregisteret i Det Centrale Kriminalregister. Indholdet af en sådan straffeattest bør begrænse sig til oplysninger om domme og afgørelser i sager om overtrædelse af bestemmelserne i straffelovens kapitel om forbrydelser mod kønssædeligheden, jf. straffelovens §§ 216 - 235.

For at undgå at der gives oplysninger til foreninger, som ikke er berettiget til at få adgang til oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister, bør oplysningerne formidles gennem foreningens landsorganisation, som Rigspolitechefen i forvejen har godkendt som berettiget til at modtage oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister. Underafdelingerne eller lokalforeningerne i den frivillige organisation, der står for at skulle ansætte en leder, vil således skulle rette henvendelse til landsorganisationen, som herefter anmoder Rigspolitechefen om at udstede oplysningerne om den pågældende.

I dag vil de frivillige organisationer kun kunne forlange en straffeattest fra de pågældende ansøgere eller med deres samtykke. Dette er efter forslagsstillernes opfattelse ikke en løsning, som i tilstrækkeligt omfang sikrer, at pædofile holdes ude fra de frivillige foreninger. Problemet ligger efter forslagsstillernes opfattelse overvejende i, at en straffeattest til privat brug – modsat en straffeattest, der udstedes til offentlige myndigheder – kun indeholder oplysninger om afgørelser efter straffeloven, som har medført en frihedsstraf 5 år tilbage i tiden. Er der forløbet mere end 5 år, fra en person er blevet løsladt, vil denne person kunne fremvise en blank straffeattest. Har der ikke været tale om en frihedsstraf, men derimod et tiltalefrafald, som i et vist omfang anvendes ved seksuelle overgreb i fa-